

ת"פ 66335/12/20 - רשות המיסים, היחידה המשפטית מחוז מרכז- מע"מ פלילי נגד עאדל אמסיס, פאדי חאג' יחיא

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 66335-12-20 רשות המיסים, היחידה המשפטית מחוז מרכז-מע"מ פלילי נ' אמסיס ואח'

לפני כבוד השופטת אילה אורן

המאשימה רשות המיסים, היחידה המשפטית מחוז מרכז-מע"מ פלילי

נגד

הנאשמים
1. עאדל אמסיס
2. פאדי חאג' יחיא

גזר דין
(נאשם 2)

כתב האישום המתוקן והשתלשלות ההליכים

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון, והורשע בעבירות המיוחסות לו, ולנאשם 1, בשני אישומים. מכתב האישום עולה בתמצית כי ביום 19.11.2015 נרשם הנאשם 1 כעוסק פטור לעניין חוק מס ערך מוסף, בענף מורים פרטיים. וביום 1.5.2017 לבקשת הנאשם, הוא גיסו של נאשם 1, שינה הנאשם 1 את מעמדו לעוסק מורשה (להלן: "העסק"). מתוקף כך, היה על הנאשם 1 לנהל מערכת חשבונות ולהגיש דו"חות תקופתיים למנהל המע"מ, בהתאם לדין.

2. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, החל מחודש מאי 2017 ועד מרץ 2018, פעלו הנאשמים במשותף בניהול העסק, בעוד שהנאשם שלט וניהל בפועל את העסק בידיעתו והסכמתו של נאשם 1 שפעל בהתאם להנחיותיו של הראשון, ובין היתר פעלו לביצוע עבירות מס שונות, במטרה להתחמק ולהשתמט מתשלום מס.

3. מעובדות האישום הראשון עולה כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, יחד עם הנאשם 1, קיבל הנאשם 19 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס בסכום כולל של **2,663,540 ₪**, על שם תשעה עסקים שונים, וזאת מבלי שעשו או התחייבו לעשות עסקאות לגביהן הוצאו (להלן: "החשבוניות הכוזבות"). הנאשם, יחד עם הנאשם 1, רשם בספרי הנהלת החשבונות של העסק את כל החשבוניות הכוזבות וכך גם בדיווחים התקופתיים למע"מ, ובהתאם ניכה הנאשם שלא כדין את סכומי המס הגלומים בהם (להלן: "התשומות הכוזבות"), בסך **387,010 ₪**.

4. במעשים אלו הורשע הנאשם ב- **19 עבירות** של ניכוי מס תשומות במטרה להתחמק ולהשתמט מתשלום

מס, לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "החוק"), ובניהול או הרשאה לאחר לנהל פנקסי חשבונות כוזבים, או רשומות כוזבות אחרות במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק.

5. מעובדות האישום השני עולה כי בתקופה שבין חודש אוקטובר 2017 ועד ינואר 2018, ביצע הנאשם יחד עם הנאשם 1, עסקאות שונות, וכן הוציאו 9 חשבוניות על שם העסק, לשני לקוחות שונים, שסך העסקאות היה **987,625 ₪**, והמס הנובע מהן הוא **143,501 ₪**. הנאשם, יחד עם הנאשם 1, לא כלל את העסקאות בספרי הנהלת החשבונות של העסק, לא דיווח עליהם ולא שילם את המע"מ הגלום בחשבוניות, בדו"חות התקופתיים שהגיש למנהל מס ערך מוסף בשם העסק, וזאת במטרה להתחמק ולהשתמט מתשלום מס.

6. במעשים אלו הורשע הנאשם בביצוע שלוש עבירות בגין הגשת שלושה דוחות תקופתיים כוזבים, הכוללים ידיעות כוזבות מתוך כוונה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק.

7. בהסדר הטיעון שהוצג ביום 6.1.2022 הסכימו הצדדים כי המאשימה תגביל את עתירתה לעונש למאסר בפועל למשך 15 חודשים, מאסר מותנה, וקנס בהתאם לשיקול דעת בית המשפט, בעוד שההגנה תהיה חופשית בטיעוניה. חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות מיום 25.5.2022 מצאה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה עוה"ד חיים וינר, התייחס להיקף העבירות, ביצוען השיטתי לאורך זמן, ולכך שהנאשם ניצל עוסק מורשה של נאשם 1, והורשע ב- 22 עבירות מס מהותיות, בהן הוא הודה, כשסך המס שנגרע מקופת המדינה הוא **530,511 ₪**. לשיטת המאשימה יש לקבוע מתחם כולל בהתחשב בהיקף השמטת מס שנע בין 10 חודשי מאסר ועד 24 חודשים, בצירוף ענישה נלוות של מאסר מותנה וקנס שנע בין 5% ועד 10% מגובה המחדל (לתמיכה בטענתו הפנה לפסיקה), וטען שמידת הפגיעה בערך המוגן גבוהה.

9. בנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הפנה ב"כ המאשימה לגילו של הנאשם, להודאתו, ולעברו הפלילי (טל/1), לאי הסרת המחדל כלל, ולכן נטען שאין להתייחס אליו כאל מי שנטל אחריות על מעשיו, ועתר לעונש של 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

10. ב"כ הנאשם עוה"ד שלום ברמן, טען כי הנאשם השתקם בעידוד אשתו, בכך שנטש את הדרך העבריינית שהייתה חלק מחייו בעבר, כעולה מהרישום הפלילי הישן, וכי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי.

11. אשר לנסיבות העבירות טען הסניגור כי הנאשם היה מנהל פעיל בעסק יחד עם נאשם 1, והשניים נקלעו למצב כלכלי לא טוב בגינו נאלצו ליטול הלוואות בשוק האפור, וכשלא הצליחו להחזיר את ההלוואות הם נאלצו לשתף

פעולה עם עבריינים ולבצע עבירות.

12. ב"כ הנאשם הפנה לטבלת ריכוז פסיקה שהגיש, טען כי יש לראות בנאשם כאחראי על מחצית מחוב המס, היות שהוא שותפו של נאשם 1, ולפיכך מתחמי הענישה נעים בין 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשים, ובנסיבותיו של הנאשם, נכון לגזור עליו עונש של עד 8 חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות. בנוגע למתחם הקנס נטען כי זה נע בין 5,000 ₪ ועד 50,000 ₪. אשר לפסיקה מטעם המאשימה טען ב"כ הנאשם, ששונה המצב בין מי שניהל הוכחות למי שהודה במיוחס לו, וכן סייע לרשויות האכיפה.

13. עוד בנוגע לנסיבותיו האישיות טען ב"כ הנאשם כי הנאשם בן 50, נשוי ואב לשני ילדים, אשתו אינה עובדת, ובשל הסתבכותו הכלכלית הוא מתגורר כיום בבית אמו וחי על חשבונה, בעוד שהוא משתכר כשכיר תמורת שכר חודשי של 5,000 ₪. את כל כספו, והעזרה שהוא מקבל משתמש הנאשם לשם כיסוי חובות (אסמכתא הוגשה טל/2).

14. הוסיף ב"כ הנאשם וטען שיש לתת משקל רב לעובדה שהנאשם הודה בחקירתו הראשונה, ולכך יש משמעות נרחבת, לרבות משום שהוא נדרש להעיד נגד הנאשם 1, שהוא גיסו, והדבר גרם לקרע משפחתי, ונידויו של הנאשם בקרב משפחתו. משקל נוסף לקולה נטען שיש לתת לחלוף הזמן, משום שמדובר בעבירות משנת 2018, אז גם התגלו, בעוד שכתב האישום הוגש לאחר כשנתיים וחצי, כך שהנאשם נותן את הדין בחלוף כ- 5 שנים לאחר ביצועו.

15. בנוגע לאי הסרת המחדל סיפר ב"כ הנאשם, כי הנאשם עשה כל שביכולתו אולם בשל מצבו הכלכלי הקשה, אין ביכולתו להסיר את מחדליו. לפיכך עתרה ההגנה להשית על הנאשם עבודות שירות למשך 7 חודשים, מאסר מותנה וקנס בסך 15,000 ₪.

16. הנאשם בדברו האחרון הביע צער רב על מעשיו, וסיפר כי בשנת 2016 עבר אירוע שריסק אותו, וכיום הוא מצטער על מעשיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

17. כפי שטענו ב"כ הצדדים, בשים לב למסכת העבירות שביניהן זיקה הדוקה, ניתן לראות בהן "אירוע אחד" לצורך קביעת מתחם ענישה כולל. עם זאת, בקביעת המתחם אתחשב בעובדה שמדובר בביצוע מספר רב של עבירות חוזרות לאורך זמן (ע"פ 5668/13 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (17.3.2016) ודנ"פ 2999/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (22.5.2016); רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (7.5.2015)).

18. הנאשם פגע במעשיו בערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות הכלכליות בתחום המיסים שהם מניעת פגיעה בציבור באופן ישיר כלפי הקופה הציבורית, וכפועל יוצא גם במשק ובכלכלה, לצד פגיעה בערך השוויון של נשיאה בנטל המס והסולידריות החברתית הנובעת מכך, וכן בפגיעה בהתנהלות התקינה של רשויות המס והגבייה (רע"פ 3203/21 עפאנה נ' מדינת ישראל (17.5.2022); רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.2013) ורע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(4) 381, 384 (2004)).

19. בשל הנזק הרחב שנגרם לחברה מעבירות מס כבענייננו, והקושי הרב בחשיפתן, התוותה הפסיקה מדיניות ענישה מחמירה, לפיה נקודת המוצא היא הטלת מאסר בפועל, ולא בעבודות שירות. כמו כן מוטלים קנסות נכבדים ומאסרים מותנים, וכל זאת מתוך מתן בכורה לעקרון ההלימה וההרתעה (רע"פ 9742/11 רייך נ' מדינת ישראל (20.2.2012); רע"פ 1154/20 יהודה מלכה נ' מדינת ישראל (12.2.2020); רע"פ 679/21 פלוני נ' מדינת ישראל (3.2.2021)).

20. בהקשר זה יפים דברי כב' השופט א' שהם ברע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל (28.4.2013) כדלקמן:

"כבר נפסק, לא אחת, כי יש להתייחס לעבריינות המס, בחומרת יתרה, הן לנוכח פגיעתה הישירה בכיס הציבורי, והן לנוכח פגיעתה העקיפה בכיסו של כל אזרח [...] על יסוד גישה זו, הותוותה בפסיקה מדיניות ענישה, אשר לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס, תוך מתן עדיפות לשיקולי ההרתעה והגמול, ולבכרם על פני נסיבותיו האישיות של העבריין".

21. ובנוגע לנסיבות כאן, הנאשם ביצע מסכת עבירות תכופות לאורך חודשים, לאחר שהשתלט על ניהול העסק של הנאשם 1, תכנן את העבירות וביצע אותן באופן חזרתי ושיטתי, באמצעות שימוש במסמכים שתוכנם שקרי, ועל ידי הצגת מצגי שווא בפני שלטונות המס, ובשל מעשיו נגרעו תשומות בסך ₪ 530,511. משכך, פגע הנאשם בערכים המוגנים פגיעה ממשית.

22. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות פשע לפי חוק המע"מ, בהיקף תשומות של מאות אלפי שקלים, נקבע כדלקמן:

א. ברע"פ 1238/19 אחדות נ' מדינת ישראל (27.2.2019), הורשע המבקש בביצוע עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין, הוצאת חשבוניות כוזבות וזיוף פנקס במטרה להתחמק ממס בסכום כולל של ₪ 317,000. המבקש הסיר באופן חלקי את המחדל (כך שנותרו ₪ 200,000 שלא הסיר). נקבע מתחם שנע בין 5 ל - 14 חודשי מאסר בפועל, ובהיות הנאשם נעדר עבר פלילי, השית עליו בית משפט השלום בירושלים השית עליו 5 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וכן קנס בסך ₪ 10,000. ערעורו לבית המשפט המחוזי בירושלים נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית משפט העליון.

ב. ברע"פ 1929/18 אריאלי נ' מדינת ישראל (26.4.2018), נדחתה בקשה לרשות ערעור שהגיש מבקש לאחר עמוד 4

שערעור על קולת העונש התקבל, משהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך, ובעבירות מסירת ידיעה או דוח כוזבים, למע"מ כשגובה המס היה 281,404 ₪, אך חלק ניכר מהמחדל הוסר. בית משפט השלום באשדוד השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות וקנס בסך 10,000 ₪. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ובית משפט המחוזי בבאר שבע החמיר בעונשו של המבקש ל-10 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 40,000 ₪. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית משפט העליון נדחתה.

ג. ברע"פ 5938/18 **אסרף נ' מדינת ישראל** (16.8.2018), נדון מבקש שהורשע על פי הודאתו בביצוע 28 עבירות ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביהן מסמך כחוק, כשביחס ל-14 חשבוניות ניכוי המס היה שלא כדין, במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 352,522 ₪, לצד עבירות נוספות. בית משפט השלום בפתח תקווה קבע מתחם שנע בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשים. הנאשם לא הסיר את מחדליו, לפיכך נגזר עליו לרצות מאסר למשך 12 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור נדחו.

ד. ברע"פ 3580/17 **פואז נ' מדינת ישראל** (29.5.2017), נדון מבקש שהורשע עפ"י הודאתו בעבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך, ותוך הגשת דוחות תקופתיים כוזבים לרשויות המס, כשסכום המס הכולל היה 491,286 ₪, והמחדלים לא הוסרו. בית משפט השלום בטבריה קבע מתחם שנע בין 6 חודשי מאסר ועד 24 חודשים, והשית על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי בנצרת ובקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחו.

ה. ברע"פ 1905/16 **אדר נ' מדינת ישראל** (15.3.2016), נדון מבקש שהורשע לפי הודאתו ב-5 עבירות של מסירה ידיעה כוזבת ובעבירה של ניהול פנקסי חשבונות כוזבים, כשהמס הנובע מהעסקאות הסתכם ב-556,144 ₪. בית המשפט השלום באשקלון התייחס לחלופי זמן ניכר מאז ביצוע העבירות, ולהסרת כל המחדלים, הטיל על המבקש מאסר על תנאי, קנס בסכום של 15,000 ₪ והתחייבות בסכום של 25,000 ₪. בית המשפט המחוזי בבאר שבע קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והשית על המבקש עונש נוסף של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מבלי למצות עמו את הדין. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש נדחתה.

ו. ברע"פ 2576/14 **חורי נ' מדינת ישראל** (8.4.2014), הורשע המבקש בהתאם להודאתו ב-15 מקרים של מסירת דו"ח כוזב למע"מ, ובעבירה של ניהול פנקסים כוזבים במטרה להשתמט ממס, כשסכום מס התשומות עמד על 227,707 ₪. המבקש נשוי ואב לילדים, התמודד עם בעיות כלכליות, הסיר את המחדלים. בית משפט השלום ברמלה השית עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 18,000 ₪. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט מחוזי מרכז לוד על חומרת העונש, ובקשת רשות ערעור נדחו.

23. בבחינת מעשיו של הנאשם בנסיבותיהם בהתאם לעקרון ההלימה, ונוכח הפסיקה הנוהגת ביחס לעבירות דומות שביצע הנאשם בנסיבותיהן, אני סבורה כי נכון לאמץ את מתחם העונש שטענה לו המאשימה, וקובעת כי הוא נע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, וקנס שנע בין 25,000 ₪ ועד 50,000 ₪.

גזירת העונש בתוך המתחם

24. נתתי דעתי לכך שהנאשם נשוי ואב לשני ילדים בוגרים הסמוכים על שולחנו, מסייע לאמו החולה (כפי שהעידה לפניי בדאגה לבנה ובכאב לב), הודה במיוחס לו והביע חרטה כנה על מעשיו, מצבו הכלכלי בכי רע, הוא מתמודד עם חובות ומשתכר בשכר נמוך בהיותו שכיר. מטעם זה הסביר ב"כ הנאשם, לא הייתה בכיסו של הנאשם הפרוטה להסיר את המחדל, אף שרצה לעשות זאת. הנאשם חסך בהודאתו בזמנו של בית המשפט ונטל אחריות על מעשיו, ואולם מקובלת עליי טענת המאשימה, כי משקל הודאתו מוגבל, שכן הסרת המחדל היא חלק חיוני מנטילת האחריות בעבירות אלו, והתוצאה היא שחובו לקופה ציבורית עומד בעינו.

25. אי הסרת המחדל משמעה שהנאשם לא עשה מאמצים לתיקון תוצאות העבירות, דהיינו כי הוא לא שילם את סכום ההשתמטות ממס עקב דיווחיו הכוזבים באמצעות חשבוניות פיקטיביות, לכן הנזק שנגרם לקופת המדינה נותר בעינו. בהקשר זה מובן שאין דינו של מי שהסיר את מחדליו ולכן הוא זכאי להקלה בעונשו, למי שלא הסירם (עפ"ג (מרכז לוד) 8757-07-21 אבו גאנם נ' מדינת ישראל (13.3.2022); עפ"ג (מרכז לוד) 26177-05-14 בהרב נ' מדינת ישראל (22.2.2015)).

26. מנגד, לזכות הנאשם אזקוף את שיתוף הפעולה שלו כבר בעת חקירתו, והוא עד מטעם המאשימה במשפט המתנהל נגד הנאשם 1 - גיסו. בעקבות כך, נטען שמשפחתו של הנאשם מתנכרת לו, והוא נותר ללא תמיכה חברתית או משפחתית.

27. שיקול נוסף לקולה נובע מחלוף הזמן מאז בוצעו העבירות, שהאחרונה בהן משנת 2018, אז גם התגלו העבירות. דא עקא, כתב האישום הוגש רק בדצמבר 2020, ומשמע שהנאשם נותן את הדין על מעשיו בחלוף כ- 4 וחצי שנים.

28. לחומרה נתתי דעתי לעברו הפלילי הישן של הנאשם, שכולל 4 הרשעות החל משנת 2001 ועד 2006, בעיקרו בריבוי עבירות רכוש כלפי רכב בגין נדון למאסרים (לרבות בשנת 2003 אז נדון למאסר למשך 36 חודשים). אכן עולה כי מאז הרשעתו האחרונה בשנת 2006 ושחררו ממאסרו האחרון, ערך הנאשם שינוי בחייו כשמזה כשני עשורים אין לו מעורבות בעבריינות רחוב. לעומת זאת, בהרשעתו האחרונה מיום 2.3.2022 נדון הנאשם בגין אי הגשת שני דוחות מס הכנסה, למאסר מותנה, קנס והתחייבות, לפיכך מדובר בעבירה רלוונטית לעניינו.

29. במכלול השיקולים לקולה וחומרה, אני סבורה כי נכון לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה, אך לא בתחתיתו.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 11 חודשים.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע, לפי חוק מס ערך מוסף למשך 3 שנים מסיום ריצוי מאסרו.

ג. מאסר מותנה למשך חודשיים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון, לפי חוק מס ערך מוסף למשך 3 שנים מסיום ריצוי מאסרו.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך 25,000 ₪, או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.1.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה שאחד התשלומים לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

לבקשת הנאשם, עם התייצבותו לעונש המאסר, יקוזז סכום הפיקדון מתוך תיק מ"י הקשור לתיק זה, כפוף לכל מניעה חוקית. יתרת הקנס תשלום החל מיום 1.1.2023, ב- 5 תשלומים שווים, חודשיים רצופים.

הנאשם יתייצב לנשיאת מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 18.12.2022 עד השעה 10:00 או על פי החלטת שב"ס כשברשותו תעודת זהות וגזר דין. על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336, ולהתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הצידוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

לבקשת המאשימה ובהסכמת הנאשם מוטל צו עיכוב יציאה מהארץ על הנאשם, עד למועד התייצבותו למאסר.

ניתן היום, ט' חשוון תשפ"ג, 03 נובמבר 2022, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד חיים וינר, הנאשם ובא כוחו עוה"ד שלום ברמן.